

З УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

УКЛАДАЄ І ВИДАЄ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Адреса: Київ, В.Володимирська, Педагогічний Музей.

УНІВЕРСАЛ

Української Центральної Ради

до українського народу, на Україні й по-за Україною сущого.

Народе Український! Народе селян, робітників, трудящого люду!

Волею своєю ти поставив нас, УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, на сторожі прав і польностей Української Землі.

Найкращі сини твої, виборні люди від сел, від фабрик, від сільських казарм, від усях громад і товариств українських вибрали нас УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, і наказали нам стояти й боротися за ті права та польности.

Твої, народе, виборні люди заявили свою волю так:

Хай буде Україна вільною. Не одділяється від всієї Росії, не розриваючи з державою російською, хай народ український на своїй землі має право сам пораджувати своїм життям. Хай порядок і лад на Україні дають: виборні, поселючим, рішним, прямим і тайним голосуванням — Всевародні Українські Збори (Сойми). Всі закони, що повинні дати той лад тут у нас, на Україні, мають право видавати тільки наші Українські Збори.

Ті ж закони, що мають лад давати по всій російській державі, повинні видаватися у Всеросійським Парламенті.

Ніхто краще нас не може знати, чого нам треба і які закони для нас кращі.

Ніхто краще наших селян не може знати, як пораджувати своєю землею. І через те ми хочемо, щоб для того, як буде одобрено по всій Росії поміщицькі, казенні, царські, монастирські та інші землі у власність народу, як буде видано про це закони на Всеросійському Учредительному Зібранні, право порадкування нашими українськими землями, право користування ними належало тільки нам самим, нашим Українським Зборам (Соймам).

Так okazали виборні люди з усієї Землі Української.

Сказавши так, вони вибрали з-поміж себе нас, УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, і наказали нам бути на чолі цього народу, стояти за його права і творити новий лад вільної АУТОНОМНОЇ УКРАЇНИ.

І ми, УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, ввели волю свого народу, взяли на себе великий тягар будови нового життя і приступили до тієї великої роботи.

Ми гадали, що Центральне Російське Правительство простягне нам руку в сія роботі, що в угоді з ним ми, Українська Центральна Рада, зможемо дати лад нашій землі.

Але Тимчасове Російське Правительство одкинуло всі наші домагання, одіхнуло простягнути руку українського народу.

Ми вислали до Петрограду своїх делегатів (послів), щоб вони представляли Російському Тимчасовому Правительству наші домагання.

А найголовніші домагання ті були такі:

Щоб Російське Правительство прилюдно окремим актом заявило, що воно не стоїть проти національної волі України, проти права нашого народу на АУТОНОМІЮ.

Щоб Центральне Російське Правительство по всіх справах, що торкаються України, мало при собі нашої-го комісара по українських справах.

Щоб місцева влада на Україні була об'єднана одним представником від Центрального Російського Правительства, се-б то, вибраним нами, комісаром на Україні.

Щоб певна частина грошей, які збираються у Центральну Казну з нашого народу, була віддана нам, представникам цього народу на національно-культурні потреби його.

Всі ці домагання наші Центральне Російське Правительство ОДКИНУЛО.

Воно не схотіло сказати, чи признає за нашим народом право на автономію, на право самому пораджувати своїм життям. Воно ухилилось од відповіді, одіславши нас до майбутнього Всеросійського Учредительного Зібрання.

Центральне Російське Правительство не схотіло мати при собі нашого комісара, НЕ СХОТИЛО РАЗОМ З НАМИ ТВОРИТИ НОВИЙ ЛАД.

Так само НЕ СХОТИЛО ПРИЗНАТИ КОМІСАРА НА УКРАЇНУ, щоб ми могли разом з ним вести наш край до ладу в порядку.

І гроші, що збираються з нашої землі, одмовилось повернути на потреби нашої школи, освіти й організації.

І тепер, Народе Український, нас пригнєволено, щоб ми самі творили нашу долю. Ми не можемо допустити край наш на безладдя та занепад. Коли Тимчасове Російське Правительство не може дати лад у

нас, коли не хоче стати разом з нами до великої роботи, то ми самі повинні взяти її на себе. Со наш обов'язок перед нашим краєм і перед тими народами, що живуть на нашій землі.

І через те ми, УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, видаємо сей УНІВЕРСАЛ до всього нашого народу і оповіщаємо: **ОДИНІ САМІ БУДЕМО ТВОРИТИ НАШЕ ЖИТТЯ.**

Отже, хай кожен член нашої нації, кожен громадянин села чи міста одинокі знає, що настан час великої роботи.

Од цього часу кожне село, кожна волость, кожна управа городська чи земська, яка стоїть за інтереси Українського Народу, повинна мати **НАЙТИСНІШІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗНОСИНИ З ЦЕНТРАЛЬНОЮ РАДОЮ.**

Там, де через якісь причини адміністративна влада зосталась в руках людей, ворожих до українства, приписуємо нашим громадянам повести широкую дужу організацію та освідомлення народу, і тоді **ПЕРЕВІБРАТИ АДМІНІСТРАЦІЮ.**

В містах і тих місцях, де українська людина живе всуєм з иншими національностями, приписуємо нашим громадянам негайно **ПРИЙТИ ДО ЗГОДИ І ПОРОЗУМІННЯ З ДІМОКРАТІЄЮ ТИХ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ** і разом з ними приступити до підготовки нового правильного життя.

ЦЕНТРАЛЬНА РАДА покладає надію, що народи неукраїнські, що живуть на нашій землі, також довітнуть про лад та спокій в нашій країні і в сей тяжкий час вседержавного безладдя, дружнє одностайно з нами стануть до праці коло організації **АВТОНОМІЇ УКРАЇНИ.**

І коли ми зробимо се підготовчу організаційну роботу, ми скличемо представників від усіх народів Землі Української і виробимо закони для неї. Ті закони, той увесь лад, який ми підготуємо, Всеросійське Урядовельне Зібрання має затвердити своїм законом.

Народе Український! Перед твоїм вибраним органом—**УКРАЇНСЬКОЮ ЦЕНТРАЛЬНОЮ РАДОЮ** стоїть велика і висока стіна, яку й треба повалити, щоб вивести народ свій на вільний шлях.

Треба сил для того. Треба дужих, сміливих рук. Треба великої народної праці. А для успіху тої праці насамперед потрібні великі кошти (гроші). До цього часу український народ свої кошти свої оддавав у Всеросійську Центральну Казну, а сам не мав, та немає й тепер від неї того, що повинен би мати за се.

І через те ми, Українська Центральна Рада, приписуємо всім організованим громадянам сел і городів, всім українським громадським урядам і установам з 1-го числа місяця липня (жовт.) накласти на людність особливий податок на рідну справу і точно і негайно регулярно пересилати його в **СКАРБНИЦЮ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.**

Народе Український! В твоїх руках доля твоя. В сей трудний час всеспільного безладдя я розрадую докляти овоєю одностайністю і державним розумом, що ти, народ, народ, хліборобів, можеш гордо і достойно стати поруч з кожним організованим, державним народом, як рівний з рівним.

Ухвалено: У КИЇВІ. Року 1917, місяця червня (жовт.) числа 10.

Загальні збори Центр. Ради 1-го—3-го червня.

Засідання 1-го червня почалося о 1-й годі. Присутніх дуже мало. Проф. Грушевський одкриваючи збори пояснює це тим, що багато членів Центр. Ради на селянському з'їзді, який ще не закінчився, і запитує збори, чи вважають вони можливим відкрити засідання. Після багатьох вирішено відкласти засідання на сьогоднішній день на 10 годину ранку. Незадовго від того чи кінчиться селянський з'їзд чи ні. Далі Вишиничев пропонує, щоб представник Центр. Ради висів на селянський з'їзд промовити про те, щоб Рада селянських депутатів (якщо вона буде обрана на з'їзді) прийшла в склад Центр. Ради для спільної праці.

Як шов на з'їзді вибори до Ради селян, деп. не будуть переведені, то запропонувати з'їздові обрати на цю сесію Центр. Рада делегатів (по 2 од губерній) для вирішення селянських справ.

Збори доручають переказати цю пропозицію Вишиничеву. Після цього збори о 2-й год. закриваються.

2-го червня почалися збори о 10 г. 20 хв. ранку. Після читання і затвердження протоколу попередніх зборів, Грушевський робить справоздання про діяльність Комітету Центр. Ради і після цього читає телеграму в Петроград від Стебницького про те, що Тимч. Уряд віддавши довільно Центр. Раді.

Далі був заслуханий доклад Кривого Комісара Буковини в Галичині—Д. Дорошенка.

Докладчик повідомляє, що він опанував

всю думку сиротному становищу, коли прийшов до Галичини. Призначено його комісаром дуже пізно. Коли я туди прибув,—який докладчик,—то стара влада була вже парализована, а коної не було. Показувалися різні громадські організації, котрі валили на себе функції влади.

Становище ускладнюється ще й тим, що населяють край представники різних народностей. Першим своїм завданням було реорганізувати адміністрацію. Всі старі начальники, які займали відповідальні посади, були замінені представниками Тимч. Уряду. Тепер вже вироблений статут для повітових і губерніяльних рад за допомогою самого населення і швидко буде приступлено до виборів рад. Далі на допомогу Союзу Городів закликає Галицько-Буковинський Проводовельний Комітет, який буде відати всю продовольчу справу Галичини та Буковини. Швидко справа в Галичині та Буковині ведеться окремо. Всі національностей мають однакові права. Призначення української влади в Галичині і Буковині було стривано прихильно тільки українцями, які входять в різні громадські організації як складова частина. Ці організації не дуже охоче віддають частину своєї влади. Особливо важке становище в Чернівцях, бо там ворогують між собою кілька Комітетів (енклоновий, армійський, гарнізонний і др.) кожний з яких хоче взяти всю владу в свої руки.

Далі становище ускладнюється ще й тим, що ведуть агітацію москвофіли, брати Геронські, які доносять на мене на „австрофільську“ політику та роблять різні провокаційні вчинки. Далі доклад-

чик зазначає, що він навіть вступав як представник Центр. Ради і каже: „Мені потрібна моральна допомога, щоб я міг сказати, що я від Центр. Ради і опираюся на ту фактичну силу, яка в розпорядженні Центр. Ради“.

Після закінчення доповіді і відповідей докладчик на запитання, були ухвалені такі резолюції: Українська Центральна Рада, заслухавши повідомлення Кривого комісара в Галичині та Буковині, Дмитра Дорошенка, висловлює йому повне своє довіря і дає йому право у відповідних справах говорити і працювати іменем Центр. Ради, як національного Українського представництва.

Далі на порядку денний доклад з місця.

Виступав матрос представник з Кропивнату, який казав, що він—представник 1500 українців-матросів м. Кропивнату, які всі дивляться на Центр. Раді, як на Український Уряд, будуть його всімірно підтримувати і робити те, що каже Центральна Рада. Після цього в докладах виступили представник з Харкова—про стан організації в Харкові, представник з Вороніжа—про організацію в Вороніжі і Воронізьській губ., і представник Богодухова з Харківщини—про організацію Богодухівського повіту.

На цьому рівночасно засідання кінчається і оголошується перерва до 8-ої год. вечора.

Вечірнє засідання, яке одкрив Грушевський, починається докладом Вишинича про делегацію Центр. Ради до Тимч. Уряду (жовт. в ч. „Вістей“).

На це засідання прийшли всі члени Ради Селянськ. Депут., яка була обрана

райком цього дня. Після закінчення до-
кладу о 4½ год. оторопів публіки поки-
дає сядо і засідання ведеться закритим.
В закритому засіданні обмірковується
справа про відношення до Тимч. Уряду
з огляду на спрощення делегації. Об-
мірковування цієї справи було закінчено
8-го червня на початку вечірнього засідан-
ня. Ухвалена резолюція, внесена фракці-
єю С.-Р., яка після поправок має тому ре-
дакцію: „Обміркуючи відповіді Тимчасово-
го Російського Уряду на домагання
Української Центральної Ради і зважаю-
чи на те, що привласни права україн-
ського народу на автономію підпадає
під загрозливі і національним інтересам,
вагальні збори Центр. Ради, повноваже-
ні Радю Селянських Депутатів та Київським
Генеральним Комітетом, правом, що од-
начуючи домагання Центр. Ради—Тимч.
Радю. Уряд свідомо цілює в супереч інте-
ресів трудового народу на Україні і в су-
переч між ним (Урядом) проголошеного
принципу самоназначення народів. Чер-
те античні збори Центр. Ради вважають
необхідними:

1) Звернутися до всього українсько-
го народу з великим, організуватися і при-
ступити до негайного закладання відпа-
длив автономного ладу на Україні.

2) Центр. Рада вважає потрібним не-
гайно надати до українського народу Уні-
версал, в якому має висловити суть дома-
гання української демократії, представле-
ної Центральною Радою, а також ті за-
дачки, які стоять перед нею в творенні
автономного ладу на Україні разом з о-
щими національностями української землі.

3) Зважаючи збори вважають, що
Центр. Рада вживає всіх заходів, щоб по-
розумітися з Тимчас. Радю, Урядом в спра-
ві оголошення принципу автономії України,
і в огляду на те, що стіканий аріст укра-
їнського руху набрав все більших розмі-
рів, що відмова Тимчас. Уряду може той
рух напружити до небаченому напружен-
ня, українська Центральна Рада постановляє
тепер ще з більшим напруженням ста-
тати до організації і напруження того
руху, щоб не довести Край і всю Росію
до анархії і наслідку відбуття революції.

Перший Всукраїнський Селянський З'їзд.

(28 травня—2 червня).

28 травня розпочався 1. Всукра-
селянський з'їзд. Зібрався коло півтори ти-
сяч делегатів од волостей всієї України.
Підписав з'їзд Голова української селян-
ської спілки Стасюк. Перший день був
присвячений привітанням. Перше приві-
тання було сказане від Центр. Ради проф.
Грушевським, потім від Генер. Київського
Комітету Петлюрою і іншими.

Після привітання була обрана мн-
латна комісія і з'їзд перервано до ранку
29 травня.

В 10 годин ранку 29. робота з'їзду
розпочалася знову.

Делегація Центр. Ради до Тимчасов.
Уряду, в особі Ковалевського і Однине-
ска, справоздавши перед з'їздом про
свою подорож і її вислідки. З провладу пн-
докладів розпочинається дебата, в яких
принимали участь: Вавура, Христюк, Сте-
пановка та інші. При чому виступали з
дуже важкою топі представники само-
стійників, але успіху не мали.

30 травня, дебати в цій справі про-
двигались. Під час обговорювання стало

відомо, що військовий міністр Керенський
заявив другий військовий з'їзд „незае-
ременим“, що виключало на з'їзді вели-
ке обурення, однак президіум зумів за-
спокоїти з'їзд, закликавши його прислу-
хатися більше до розуму, а ніж
серця, і не вносити нападку багато погно-
в до дебатів.

В цей же день був відчитаний доклад
Ковалевського по земельному питанню.

31 травня обговорюється доклад Ко-
валевського, під час обговорювання тра-
пився маленький інцидент, привів го-
родськ. голови м. Бурчак і привів з'їзд.
Ковалевський од ідеї з'їзду подякував
м. Бурчака і прохав розішлювати Київський
Комітет, що з'їзд Селянський робить йому
завину, щоб він погоджував свою роботу з
Київом з роботою Центр. Ради і Радю Се-
лянських Депутатів, котрим довіряє вся
Україна. М. Бурчак обіцяє залу перо-
наліти.

В другі дебати в справі земельній
порозумілися під час позачергового до-
кладу члена Генер. Комітету Петлюри про
історію скликання другого військового
з'їзду. Після доповіді вирішено послати
телеграму Тимчасовому Правительству, Ра-
дям Робітничим, Солдатським і Селянським
Депутатів в Петрограді, Черкській Всеу-
країнській Селянській З'їзду, на якому
представлено 1000 волостей, обміркуючи
телеграму міністра Керенського про вій-
ськовий український з'їзд, визнає її як
заборону і приймає свій голос до прото-
колу Української Центральної Ради і від-
адміня розпорядження Керенського.

І червня продовжувались дебати в спра-
ву доповіді Ковалевського, під час цих
дебатів позачергово привів з'їзд: вчи-
тель Шеремет, від імені вчителів, що сї-
дають в опові, і в. Погодієв від дуко-
востів.

Паренті резолюції по земельному пи-
танням голосувались і приймаються одно-
голосно—після чого обмірковується відно-
шення російських бант на Україні до
українського руху і висловлюється також ре-
золюції в побажанням, щоб російська прес-
а більш правдиво освідлювала український
рух.

На вечірньому засіданні прослухали до-
клад Пугача „Про організацію селян і фор-
ми цієї організації“, і після обговорення
організаційного запровадженні докладником ре-
золюції.

День 2 червня був присвячений ви-
борам до Всукраїнської Ради Селянських
Депутатів, до Центр. Комітету Українськ.
Селянської Спілки. Але перед виборами
голово Укр. Центр. Ради в позачерговій
засіданні, що Уряд одержавши в на-
довольстві вибори, постановили Укр. Центр.
Радю: „Маю надію, що Ви скоро скличете
вибори Ради Селянських Депутатів і ви-
ві в Центр. Радю Ваші представники ви-
рішати, що роботи далі“.

Вибрано до Укр. Центр. Ради Селян-
ських Депутатів.

Після виборів Пугач вносить пропо-
зицію, щоб 1) 15 членів Центр. Комітету
Селянської Спілки увійшли повноважен-
ня членами Укр. Ради Селянських Депу-
татів, 2) щоб всі члени Ради Селянських
Депутатів увійшли в склад Укр. Центр.
Ради. Обидві пропозиції приймаються.

Після цього з'їзд обговорює справу
про народну освіту на Україні, і після
урочистого сяду „Завоїту“, в 4½ годині
з'їзд скликає свою роботу.

Тимчасовий склад Ради Селянських Депутатів

Обраний на Всукраїн. Селянський З'їзді
28 травня—2 червня.

На засіданні Всеукраїнського Селян-
ського З'їзду, що відбувався від 28 тра-
вня—2 червня 1917 р., була обрана Тим-
часова Рада Селянських Депутатів. Члени
 цієї Ради повинні бути переобрані в
 місяці повноважних З'їздами. Українська
 Центральна Рада витрима потрібним вклю-
 чить Радю Селянських Депутатів в свій
 склад. Тимчасовий склад Ради Селянських
 Депутатів ось який:

П О Л Т А В Ш Ч И Н А

Повіт: Гадяцький: Самосаренко Микола,
Онішко Борис.
Лозавський: Гормал Євдокій,
Павленко Павло.
Прилуцький: Мабетренко Павло,
Буца Кіндрат.
Зимківський: Жуків Леонід.
Київський: Сотник Павло,
Ватрій Кирило.
Кобеляцький: Віллиця Максим,
Немудров Василь.
Пирятинський: Шпаренко Андрій,
Кришак Федір.
Кременчуцький: Михайленко Павло,
Вандеренко Семен.
Нареславський: Овдич Сергій,
Артюк Андрій.
Золотоношський: Семенко Тимофій,
Марченко Максим.
Миргородський: Куличенко Яна,
Турбаба Василь.
Рівненський: Бойко Платон,
Малько Демид.
Лубенський: Шолудько Марко,
Морозець Іван.
Хорольський: Величко Миколай,
Романенко Хома.
Полтавський: Мудрик Андрій,
Тимофійко Олександр.

Х М І В Ш Ч И Н А

Повіт: Бердичівський: Осипчук Митрофан,
Черешняк Михайло.
Васильківський: Невгад Іван,
Федина Овсій.
Ясингородський: Повомаренко Фед.
Осипов Михайло.
Кав'язький: Валик Михайло,
Соболев Кувало.
Київський: Яременко Печир,
Німченко Іван.
Черкаський: Швель Федір,
Вілик Микола.
Чигиринський: Павченко Логан,
Рудченко Марко.
Радомисльський: Діденко Іван,
Шрига Олександр.
Скавський: Губатовський Юхим,
Гайдук Артем.
Таращанський: Коваленко Микола,
Кладовський Василь.
Липовецький: Хмаренко Василь,
Ковган Аким.
Уманський: Лизченко Олександр,
Матайко Іван.

В О Л Н Я

Повіт: Ровенський: Черновський Мартин,
Вашай Аким.
Старокостянтинівський: Герасимчук Іван,
Стецюк Аврам.
Кременецький: Галущак Лука,
Рудий Федір.
Житомирський: Марисенко Трохим,
Вулачук Демид.

Повіти Новоградська: Бабич Борис,
Бобченко Іван.
Заславський: Кондратюк Максим,
Захарчук Кіндрат.
Острозький: Терещук Матвій,
Василюк Григорій.
Овруцький: Масовий Іван,
Мночанин Іван.

Чарнигіщина.

Повіти Канівецький: Осадний Тихон,
Довгий Іван.
Остерський: Сагайдак Степан,
Ковалів Іван.
Норвеський: Журок Микола,
Колитець Федір.
Ковалівський: Лисенко Федір,
Сорочинський Григорій.
Німецький: Помізан Василь,
Макаренко Кузьма.
Грушівський: Коломійчук Олександр,
Носовський Іван.
Сосницький: Брусило Нестор,
Велигодський Петро.
Стародубський: Федорук Петро.

Поділья.

Повіти Вінницький: Мачушенко Володим,
Римів Іван.
Літинський: Ошановський Василь,
Лисий Іван.
Прокірівський: Швед Василь,
Мисенич Костянтин.
Ушицький: Рудик Роман.
Гайсинський: Миколайчук Іван,
Шеремета Іван.
Кам'янецький: Бабич Василь,
Володчук Андрій.
Валтський: Роговський Григорій,
Гончарук Григорій.
Липівський: Косицький Іван,
Гарачук Григорій.
Врацлавський: Боб Іван,
Шалашенко Іван.
Могилівський: Ковалів Володимир,
Претовий.

Херсонщина.

Повіти Євпаторійська: Звиревський Тимофій,
Манішечев Пантелей.
Андріївський: Чеботар Микола,
Прокірівський Іван.
Херсонський: Мурган Дмитро,
Висоцький Віктор.
Олександрівський: Чаловський Тимофій,
Григорієв Марія.

Харківщина.

Повіти Лебединський: Савченко
Буряк.
Сумський: Курасов Михайло,
Нісенько Максим.
Військовий: Машук Іван,
Ціба Іван.
Куликівський: Велесів
Віктор.
Валківський: Вдовиченко Олександр,
Котляр.
Ізюмський: Савченко
Маслій.
Водолазький: Вудяк Яким,
Хвостенко Захарій.
Харківський: Домогорученко.

Катеринославщина.

Повіти Олександрівська: Черниш Дмитрій,
Шоростівський Василь.
Славянська: Шибелєв Василь,
Верхвудів.
Катеринославський: Бондаренко Д.
Новомосковський: Вороненко.

Бессарабія.

Повіт Акмарицький: Богданів Пантелей.

Таврія.

Повіт Бердичівський: Гавриленко Юлія.

Донщина.

Повіт Таганрозський: Бондаренко Іван.

Члени Центрального Комітету Української Селянської Спілки.

З КИЇВА.

Ковалівський Микола У. П. С. Р.
Павло У. П. С. Р.
Лавренко Аркадій У. П. С. Р.
Іван У. П. С. Р.
Володимир У. П. С. Р. П.
Стасюк Микола, Соціаліст.
Мартос Борис У. С. Д. Р. П.

З ГУБЕРНІЙ.

Чернігівщина—Осадний Тихон У. П. С. Р.
Полтавщина—Левинський Андрій У. С. Д. Р. П.
Київщина—Діденко Іван У. П. С. Р.
Харківщина—Залізний Андрій У. П. С. Р.
Полтава—Матішеченко Володимир У. П. С. Р.
Волынська—Бабич Борис У. С. Д. Р. П.
Херсонщина—Висоцький Віктор У. С. Д. Р. П.
Катеринославщина—Гаркуша Максим.

Привітання Центральної Української Ради.

Нахитована. Просіла Рудинів Агера,
заслуживши Універсалу, рішуче визна-
ла, що підтримує Центральну Раду в усіх
її діях і постановках. Рада Прощення.

Українські учительські курси в Пол-
таві шлють щиро привітання Центральної
Раді, котру вважають, як Тимчасовий
Уряд Український, об'єднують всіми силами
допомогти Раді в справі відновлення Матері-
України. Хай на ній живе слава і на-
пруга всіх громадян і громади. Хай
донько живе вічна автономія України!
Слава!

Кадішка. Вітати дар автономної
України. Наше багачство, незалежність, як
скоріше беремося проводити в життя.
Прощення Максимівських доплат.

Чуднівський Виконавчий Комітет
щиро вітає виступ Центральної Ради,
об'єднують всі свої сили на підтримку
встановленої автономії Радю Уні-
версалу. Вперед товариші! В боротьбі за
наше своє право. Голова Комітету.

Народне виступило Лубанщина,
котре вітає виступ української
державної влади про Універсалу Укр-
їнської Центральної Ради, висловлює своє
хочіть Українській Центральної Раді і від
щирого серця вітає її те, що вона стоїть
на стовпі держави і інтересів Українско-
го народу.

Робітники Магаринської Цукрової
Фабрики щиро вітають Центральну Раду,
як Всеукраїнський Тимчасовий Уряд, щиро
дуже на працю для великої України і ви-
кладає цілком підтримувати її у всьому.
Слава Центральній Раді! Слава Автономній
Україні! Робітники.

Громадяни Адамовської волости Пол-
тавщини щиро вітають Універсалу
Української Центральної Ради, постано-
вила вітати її. Вважають її Єдиним Інсти-
тутом на Україні, яка доведе вічно жити
Україну.

Українці професійного З'їзду
праці псаломства Мисловсько-Кієво-Воро-

нської залізничної, отримавши Універсалу,
з радістю вітають Центральну Ра-
ду, бажаючи певного і певного адміністратив-
ного жовтня своєї мети, виконання
радного краю. Товариші голова, Вороненко.

Ми, Українці, громадяни і новачи
Катеринославської і Гусаківської волости,
Звенигородського повіту, вітаючи 16
травня на вітні з великою радістю висловили
і прийняли Універсалу, щиро дякуємо Цен-
тральній Раді за її заходи і хочемо, що
ми будемо всіма силами підтримувати її,
як наш Тимчасовий Уряд.

З доручення Громадян Комісар Кат-
еринославської волости Пилипчук.

Українці з Маньшином. Щиро віта-
ємо Українську Центральну Раду в особі
славного і заслуженого професора
Грушевського за видачу Універсалу! Хай
живе Автономія України! Слава Централь-
ній Раді! Мирониченко, Сергійко.

Чуднівський Виконавчий Комітет
щиро вітає виступ Центральної Ради і
об'єднують всі свої сили на підтримку
встановленої автономії Центр. Радю
Універсалу. Вперед Товариші! В боротьбі
за наше своє право. Голова Комітету
Мисловський.

З доручення народу в день засно-
вання Універсалу в Асції Кривонозів
Український Комітет висловлює Централь-
ній Раді щиро подяку за здійснення
народних бажань. Приєднуємося до поклику
оголошеного Радю. Вважаємо її за свій
Уряд. Український Комітет.

Нахитована селами Черняського пові-
ту, заслуживши Універсалу Української
Центральної Ради від депутатів Куликів-
ського приєднуються до нього і всі силами
будуть підтримувати всі постанови Ради.
Голова Селемської Ради.

Загальні зібрання Стоблицьких сел
Каміньського повіту, на яке прибуло до
двох душ громадян, ознайомившись з Уні-
версалу Центральної Ради до Українско-
го народу, одностайно приєднуються до
Універсалу, який вітає свого життя буде
підтримувати, та щиро вітає Центральну
Раду і висловлює свою подяку за велико-
ду працю на користь матері України і
Українського Народу. Голова Зборів.

Нахитована повітом Замська урива
обміркувавши Універсалу Центральної Ра-
ди" ухвалила вітати Українську Централь-
ну Раду на той великий почин в справі
будови краю та порядку на вітні України.
Вважаючи Українську Центральну Раду
як Українське Прозимство Замська
Урива або представник людності повіту
завжди, що вона прийняла до виконання
інтересів адміністративної влади на Украї-
ні. Слава Українській Центральній Раді,
Слава Українському Народові. Слава Укр-
їнському війську! За голову Уривки Гли-
цько Ворона. Члени: Лоско Нарменко,
Н. Демка.

Дружари Української Центральної Ради.